Ədəbiyyat qəzeti

Ələsgər ƏLİOĞLU

Dəmir yumruq

Turqut deyir:
- Ay baba,
Mənim sənə sözüm var.
"Dəmir yumruq" deyirlər,
Dəmirdən yumruq olar?!

Deyirəm:
- Olar, bala,
Gəl, unutma bir an da,
Dəmirdən yumruq olar,
Düşmən azğınlaşanda!..

Şuşa yolları

Bizim Şuşa yolları,
Çox qan-qadadan keçib.
Məğrur ərənlərimiz
Bu yollara and içib...

Bu yollar
Möhürlənmiş
Tarixin yollarıdır.
Vətənin
Qələbəyə
Uzanan qollarıdır!

Döyüşdən gələn əsgər

Döyüşdən gəlib əsgər,
Alnıaçıq, üzüağ.
Yığışıb ətrafına
Neçə qoca, gənc, uşaq...
Düşməni yurdumuzdan
İlim-ilim itirib.
Əliboş gəlməyib ki, -
O, Qələbə gətirib!

Azıx mağarası

Bu mağara tarixin
Nəhəng daş beşiyidir.
Uluların
Dünyada
İlk evi-eşiyidir...

Burdakı hər bir əşya
Tutur keçmişə çıraq.
Daş nizə, daş dəyənək,
Daş toxmaq, daş çapacaq...

Neçə cür alət görər
Bura yolu düşənlər.
Hələ bir çoxunu da
Çırpışdırıb düşmənlər...
Toxunsan hər daşına,
Dil açıb dinəsidir,
Mənim Azıx mağaram
Tarix xəzinəsidir.

Qələbə paytaxtı

Şuşa gözmuncuğudur,
Düşmən bağrını yarır.
Yurda göz dikənlərin
Gözünü o, qaytarır...

Şır-şır bulaqlarında
Tariximin səsi var.
Onun hər qarışında
Bir ərən nəfəsi var.

Sonsuz qürurumuzun
Şuşa - qızıl taxtıdır.
Bizim Odlar yurdunun
Qələbə paytaxtıdır.

Əsgəran qalası

Bu qalanın hər daşı
Bu yurdun bir zəridir.
Bu qala
Qarqar çayın
Sehrli kəməridir.

Durub bələdçi kimi,
O, Şuşa yolundadır.
Yarısı çayın sağı,
Yarısı solundadır...

Hər bürcü bir əsgərdir,
Köksü el üçün yanır.
Tarixin keşiyində
Məğrur-məğrur dayanır.

Bayram tonqalında

Balaca Aylin deyir:
- Uşaqlar, dünən axşam
Mən bayram tonqalından
On kərə tullanmışam.

Hamı gülüşür ona:
- Qorxmurdunmu, yanarsan?..
Çox balacasan hələ,
Get, böyü...tullanarsan!..

Qız deyir:
- Görərdiniz,
Olsaydınız yaxında,
Tonqaldan tullanırdım
Atamın qucağında!..

Yel baba

Ay yel baba, yel baba,
Gözləyirik, gəl, baba!
Durulubdu kef-əhval,
Qalanmalıdı tonqal.
Sənə deyirik ərklə:
- Gəl, tonqalı yelpiklə!

Zirvə

Kiçik bacım Narınla
Gəzirik biz dağları.
Dolanırıq həvəslə
Çayları, bulaqları...

Narından soruşuram:
- Sən bilirsənsə, əgər:
Dağların zirvəsini,
Ay bacı, mənə göstər.

Baxıb mənim üzümə,
Tez gülümsəyir Narın:
- Göyə ən yaxın yeri
Zirvəsidir dağların.

Tək uçarsa göyərçin...

Göyərçinlər çox zaman,
Havada uçur qoşa.
Həvəslə qanad çalır,
Verir onlar baş-başa....
Tək uçarsa göyərçin,
Darıxar göy üzündə...
Çaşar...
Bilməz yuvası
Arxadadır, ya öndə...
Düşər dumana-çənə,
Sağa-sola boylanar.
Heç özü də bilmədən,
Özgə həyətə qonar...

Çəkməsini yudu şeh

Səhər arxdan keçərkən,
Talehin işi artdı...
Axı onun çəkməsi,
Arxda palçığa batdı...

Üz tutdu çəmənliyə,
Bir az hərləndi Taleh.
Oğlanın çəkməsini,
Yuyub təmizlədi şeh.

Tapdanmış tağ

Dirrikdə tapdamışdı,
Xiyar tağını Hacı.
Elə buna görə də,
Xiyar dadırdı acı!..

Parabüzən

Yazdır, ay parabüzən,
Durma, di bəzən-düzən.
Təbiətin qoynunda,
Qırmızı donla gəzən...

Ağacları, kolları,
Gəz dolan yarpaq-yarpaq.
Yenə də gözümüzə,
İşıq sal çıraq-çıraq...

Saymaq da öyrənmişəm,
Qoy özümü sınayım.
Neçə qara xalın var,-
Üstümə qon, mən sayım...

El arasında adın,
Nənəmuçdur, nənəmuç.
Könlündən nağıl keçsə,,
Durma, nənəmgilə uç!..

Nigarın saçı

Elə ki səhər olur,
Nigar cumur darağa.
Başlayır çox həvəslə,
Saçını daramağa.
Daraqlanır o qədər,
Axır özünü yorur.
Güzgünün qabağında,
Durub boynunu burur...
Axı bapbalacadır,
Hələ bilmir ki Nigar;
Saçını hansı yana,
Darasa yaxşı durar!..

Köynək

Yuyub ağ köynəyimi,
Anam asdı kəndirdən.
Aradan keçdi bir az,
Külək başladı birdən...

Köynəyimdən sallaşıb,
Əyninə taxdı külək.
Tez bir vaxtda qurudu,
Onun əynində köynək!..

Sarımsaq

Soğana oxşasa da, -
Sarımsaq diş-diş olur.
Bir dişini çıxar ək,
Artıb on-on beş olur...

Hazırcavab

- Səninləyəm, ay Turqut,
Bağdakı o quşu tut.
- Qanad tap gətir, qağa,
Nə var onu tutmağa!..

Aydınlıq gecələrdə

Bayaqdan axşam düşüb,
Çox aydınlıqdır hər yan.
Aylin deyir:
Yəqin yer,
İşıq çəkdirib Aydan!..

Qaytan

Bizim həyatimizdə,
Keçirilib bir yarış.
Uşaqlar arasında
Başlanıb möhkəm qaçış...

Sultanın ayağına,
Yolda nəsə ilişib.
Burnunu sallayıb o,
Kef-əhvalı dəyişib...

Sultanın çəkməsinin
Açılıbmış qaytanı.
Qalıb ayağı altda -
Qaytan
Yıxıb Sultanı...

Koğa

Qapımızda bir koğa var, -
Ucu qarmaq kimi olur.
Onunla çaydan balıq yox,
Təndirdən
Çörək tutulur.

Ördək

Ölçür-biçir arxı sanki
Ördək öyünə-öyünə.
Özü də qurd tapır arxdan,
Ötürsün bu gün bir öynə...
Önünə tülkü çıxsa da,
Ördək durmur öddək-öddək.
Özünü qanad çalmaqla
Ölümdən ötürür ördək...